

Vagn Dahl Pedersen: *Danmark og de internationale arbejdskonventioner*. (Det danske Forlag, 1974). 332 s.

I 1919 oprettedes som led i fredsordningerne efter 1. verdenskrig Den internationale Arbejdsorganisation (ILO). Organisationens opgave var at søge at forbedre befolkningens kår i de enkelte medlemslande ved at gøre landenes socialpolitiske, ikke mindst arbejder-, lovgivning så ensartet som mulig. En af måderne, hvorpå dette mål kunne nås, var gennem udarbejdelsen af de såkaldte internationale arbejdskonventioner, der fastsatte normer i en lang række arbejds-spørgsmål. Gennem de forløbne 56 år er der udarbejdet knap halvanden hundrede konventioner; men langt fra alle lande har ratificeret dem, og Danmark indtager på ingen måde nogen fremtrædende placering blandt de lande, der har tiltrådt konventionerne, tværtimod. Det land, som hele verden ser op til som et foregangsland (efter dets egen mening) på det socialpolitiske område, har kun ratificeret 1/3 af konventionerne.

Vagn Dahl Pedersen behandler i sin bog om Danmark og de internationale arbejdskonventioner forholdene omkring Danmarks ringe interesse for ILO's arbejde. Først gennemgås de argumenter, der har været fremført for og imod ratificeringen af de forskellige konventioner. Derefter behandles de organisatoriske forholds indvirkning på ratifikations-spørgsmålet samt til sidst den parlamentariske situations betydning. En af konklusionerne på behandlingen er, at Danmark ikke er så internationalt indstillet, som vi ofte tror. Vagn Dahl Pedersen mener selv, at det vigtigste resultat er påvisningen af »det rette øjeblik«s betydning. Hvis de interna-

tionale arbejdskonventioner skulle have haft betydning for dansk lovgivning, skulle deres gennemslag være indtruffet i 1920'erne, da såvel arbejdsmarkedets parter som en række partier var positivt indstillet over for dem. Vagn Dahl Pedersen fremsætter den generelle hypotese, at den praksis, der bliver fastlagt de første 5-10 år af Danmark over for et nyt internationalt indslag, vil være afgørende for indslaget gennemslagskraft i det hele taget.

Bogen er udsprunget af et statskundskabsspeciale, afleveret ved Aarhus Universitet i 1970. Der er dog foregået en omarbejdning, således er de mere metodiske og teoretiske betragtninger samlet i et appendix. Resultatet er blevet en bog, der lader sig læse af et større publikum. Forfatteren må complimenteres for sit velformede og letlæselige sprog.

Christian R. Jansen

Mette Charlotte Rask Sørensen, Kathrina Tobiasen, Karin Schjødt Worm: *Th. Stauning 1873-1942. En bibliografi*. (Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv, 1973). 150 upag. sider.

Bibliografien omfatter 1630 numre, der løst er systematiseret efter fremkommelsessted: bøger eller dele af bøger, tidsskrifter, aviser, men dernæst følger nye numre ordnet efter formelle kriterier: interviews, taler i Folke- og Landsting samt taler ved møder og stævner. Det ville naturligvis have været et væsentligt større arbejde at have en systematisk bibliografi. Når man imidlertid har valgt